

[The page contains handwritten Greek text, likely a letter or document from the 19th century. The text is written in a cursive script and includes several lines of prose. A red circular stamp is visible at the bottom right corner.]

14 Τῷ σοφῷ Μιχαήλ τῷ Σχημῇ Κ. Θ' ἐκ νόμου χαίρειν.

“Ὁ φίλατος φίλημα καὶ πρόστυγμα ἐμοί”
καὶ φρενὲν μου μέλημα καὶ φυχῇ ἐνοίκημα φίλατος!
εἰ μὲν τὰ σοφοὶ πάντοτε ποιεῖν, καὶ φιλόδρους
μὲν εἶναι, φιλόδρους δὲ καὶ χάρις καὶ γράφει,
αἰδῶ τε σύννομοι εἶναι, καὶ τὴν ~~φύσιν~~ χάρις καὶ τῆς
νύκτος σοφίας, ἢ εἴμην τὰ γνωρίσματα διγγραφῆναι ὁ Αἰόσιμος
Ἰάκωβος· διὸ καὶ ζέον ἐδὲν εἴ γε καὶ περὶ τῆς ἐμῆς
ἐπιστολικῆς διατριβῆς ἔτω κατὰ καὶ χαρίεντα καὶ σφραγίσ-
ματα ἐξέδωκεν. Ἐγὼ δὲ, καί τοι τὰ κατ’ ἄρμην
τὸν ἀντιβῶν ἐπιστάμενος, εἴμ’ ὄρω, καὶ αὐτὸς διὰ λατρεῖν
σε διμαίω ἀγαμέμνος ἐπενῶ· ἔχ’ ὡς πράγματα
φαῖλα κατ’ ἄρμην ὀνόματι δινὸν περιουσίαν, εἴδ’ οὐ τὰ

μὴ δὲ δύναμειοι μὴδ' αὖτε ποιεῖν (οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπων
 τὰ γὰρ τοιαῦτα, ὡς δὲ ἄλλοι καὶ ποῦρος ὁ λόγος·
 οἷα φασὶ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀδραχτίπιδαν φερόμενα μῦθοι,
 γυνὴ μὲν ἔχουσα καὶ ἑταῖον ἔχοντα καὶ τὰνδον
 δεῖ σπαρὰ)· δαυμάτω δὲ σε μάλιστα τῆς τῆ ἔδης χρῆσι-
 μότητος καὶ μεγαλοφροσύνης· οὗτος γὰρ ἔστιν ὁ βίβλας ὅστις ἐστὶν
 παλαιότερα ταπεινὰ πράττειν (τό γὰρ νῦν ἔχει) καὶ οὐδὲν
 τὸ ἑξουσιάζον, δυνάμει ποιοῦμενος, καὶ ὅς τις ἐπιστάτης αἰσθάν-
 ηται γυνῆς,
 "Μὲντοι σφίσι περὶ τὴν ἀρετὴν αἰσθάνηται ἀνὰ ψυχῇ",
 καὶ οὐδὲν τοῦ κατ' ἡμέας αἰῶνος ἔχοντος ἀγαθὰ, περιττὸς
 ἀπολαύμενος ἐξ ἁπλῶς γένους, ταῦτα δὲ τῆς ἐμῆς δα-
 ψνύσας· εἰς ὅσον οἱ τε νῦν βῶντες ἀποφύγοντες καὶ τῆς
 αὐτῶν γένουσι σφίσι αὐτῶν, καὶ τῶν ἀπολαύμενων
 οἱ φιλοτιμώμενοι οἱ παλιέρας ἀπολαύσας τὸν κατ'
 ἡμέας ἀπολαύσας χρόνον, αὐτῶν μετ' ἐπὶ τῇ σφίσι
 ἐπὶ τοῦ παρὲν ἀναβαίνοντος ἐροῦσιν "ὅτι ἄρα
 τῶν τότε χρόνων οἱ λόγοι ἀποφύγοντες τινὰ ἔσαν
 ἄλλοι νεώτεροι ἢ κατὰ τὴν εὐτρίαν, τῶν δὲ
 παλαιότερων, μετὰ μὲν ἀρετῇ καὶ ὁρῶν ποιεῖν
 ποδοῖ δὲ πρόσμορμα καὶ παίρνισιν τοῖς παρὲν
 ἀποφύγοντες". ἐπὶ δὲ τοῖς καὶ τοῖς τοιαύτοις ἢ οἱ νεώτεροι
 οἱ παλαιότεροι τὸν ἐμὸν γὰρ τοῦτον ἀποφύγοντες
 πόσον ἐπιβάλλει ἀγαθὰ· ἄλλ' ὡς ἔσκει, ἔχοντες
 εὐαίαν τοῖς ἴδιον αἰῶσι αἰσθάνονται τῶν τρεῖς τῆς
 μῆρας ἐκκαθάρσας· κατὰ καὶ φησὶν ὁρῶν
 ἔφασκεν μὲν μάλλον Ἀθῆνας καὶ Δίος ἢ τῆς εὐαίαν
 ἀποφύγοντες φησὶν ἐπὶ τῇ τρεῖς· ἔφασκεν μὲν δὲ
 σε, φιλότιμος ἀγαθὸς καὶ τῶν τρεῖς, καὶ τὸν τρεῖς
 οἱ ἄλλοι καὶ χαρίεντες ἐπὶ τοῖς ἐμῇ ποιεῖν
 ἐπαφῆς, ἀναγκαῖον καὶ καταφύγοντες αὐτὸν σε

«Ὁ φίλτατον φάνημα καὶ πρόστυχ' ἐμοί» αὐτοῦ

Σὺ μὲν τὰ σπουδαῖα πάντοτε ποιεῖς. καὶ φιλάδελφον μὲν φρο-

ἔχον, καὶ τὴν χάριν τῆς αὐραρίας σοφίας, ἧς ἤρην τὰ γινώσκοντα

περί τῆς ἐκτῆς ἐπιστοφῆς διὰ τῆς οὐτῶς παλαιᾶς καὶ σφραγισμένης

ἐκπρόστατος, ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὰ ἄλλα σου πάντα δυν

μαζον καὶ διὰ ταῦτα οὗ δικαίως ἀφαιρούμενος ἐκ τῶν
πραγμάτων ταύτων καὶ μικροῖς ὀνόμασι δεικνὸν περιποιεῖται, ὡς ὁ

τὰ μικρὰ συνάμεινον μεγάλα ποιεῖν· σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὸ
κεφάλαιον καὶ ἀποκτείναν ὅτι δύνανται καὶ τὰ μικρὰ ἐκτελεῖν.

οὐα φασὶ καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀσραχτιτικῆς πόλεως, χιν

Θαυμάζω τί σε ^{ἀλλ' ὅτι} ^{τῆς} χρηστότητος καὶ μεγαλοφροσύνης. 03

ἔχον) καὶ ὑποχρεῖται περὶ τοῦ λόγου διακρίναται καθότι

“Μὴ τις πτοῖ· πατρὶς ἐκκλησίαν ἀποστασάντων ἀνάψα”.

major totu' nra' aieras t'ntas, dydy'as, p'p'z'as,

βῆς. εἰς ὅπερ οἱ πάντες ζῶντες ὁμοῦντες κρείττους ἐν

ἐν τούτῳ σφραγιστοῦν, καὶ σταθεροποιηθῶν οἱ σφραγιστοί.

χρόνον

καὶ ἀνέροτες καὶ δοξῶν πολλῶν, πιδῶν δὲ

• προχορὰς καὶ πηγάσιον τοῖς παρὶσιν ἀποδοῦναι·

ὅτι ἀπορροαί πόναν ἐπαβάλετ' ἀγαμέμνωνος ὡς ἂν, οἱ εἶ-

καὶ κνήκας ἐκκαθάρύσασα· κατὰ καὶ φειδίαν ὀρθῶς

ἐφασαν μὴ μάλλον ἄδαντες καὶ ἀποθανόντες τῷ σώματι σου

ἰσοφορήτου ψυχῇ εὐκόντας τεχνουργεῖν. Ἐγὼ μὲν οὖν
 φιλότητι, ἀγάπῃ καὶ τιμῇ, καὶ τὸν σέβανον, ὃν
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπαφῆκα, ἀναγνώ-
 σκοντες πάντες ἐξ αὐτοῦ. οὗτε γὰρ εὐδαίμονες ἄλλοι
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιζητοῦμεν. Σὺ δὲ τοῦτον λαβὼν
 ἀναδύσῃς, εὖ οἶδα, τῇ κοινῇ Μητρὶ καὶ τροφῇ, τῇ
 Ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐν τῷ καλῷ ὁ εὐερίνατο, ἔτι δὲ
 μέγα ἐδρέφατο καὶ γενναῖον, ὑπερμαχοῦντα μὲν
 αὐτῇ, ὑπερμαχοῦντα δὲ τῇ πατρίδι, καὶ βαπτισ-
 μῷ ἡμῶν γιγνόμενον, ὑπὸ γυναικὸς καὶ κακοτάτου κα-
 κηκόσι, κέντρον δὲ τοῖς νεύροις, κατὰ δὲ τοῖς ἐπὶ
 νεώτεροις ἀρεταῖς, ὑποδείγμα. Ταῦτα φέρε σοι γρά-
 φῃ, κατὰ τὴν ἀνοιχτὴν ἐκκλησίαν φρενῶν. Περὶ δὲ
 τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ διατριβῇ ἐκδοτῇ μὲν φροντίζεσθαι
 χρυσῶν γὰρ ἀκατέτῃ ἔχεται εὐρώ, ἡνδεῖται
 καὶ καὶ χεῖρ Ἀγαπᾷ, προσφάσκει καὶ ἐπὶ τῇ
 τῷ ἔργῳ αὐτῷ ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος. ὅσοι
 καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα
 πεπαλασμένον ὅσοι ἡμεῖς τὰ μέγιστα ὁδοιπόροι
 ὁδοιπόροι. Ἐς δὲ καὶ ἄλλως διορθώσασθαι τὰ ἡμέ-
 ταίνα ὑποκαταλείψασθαι πρὸς τὸ τέλος τῆς
 ἐπιχρίσεως. καὶ πᾶσι ταῦτα πράττειν τὸν ἑα-
 ρανόν, κατὰ τὴν καὶ ὅσα σφάλματα παρῃσι-
 φησαι καὶ εἰς τὸ πνεῦμα νεύμενον, κείκενον ἐκδοῦν
 ἐν τῇ διατριβῇ. σὺ γὰρ ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος
 ἔχει αὐτὴ ἔχεις ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος (σὺ γὰρ ὁ πρῶτος
 πρῶτος. φάσκει ἐκδοῦν τὸ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁδοιπό-
 ρος καὶ πρῶτος, μὲν τὰ ἐπίσκαπαι ἐκδοῦν τὸ αὐτὸ
 ἔργον καὶ ὁ πρῶτος μὲν τὰ χυροτονίας ἀέπει
 χωρίον ἄλλο. (διότι τὸ οὖλον ὁ διοφύρος Ἰγνέλιος
 καὶ ἐπάγεται πρὸς τὰ προηγμένα ἀουδαϊσμοῦ)
 καὶ σὺ. 66 ὁ πρῶτος 22 ἔγραψα ὁδοιπόρος, αὐτὸς ἀπο-
 στήναι καὶ σὺ. 67 σὺ. 26, ἀρχομένης τὸ Ἰ. ἄδρ

[illegible]

[illegible]

May 30 1870 in Nashville, Tenn. A.D. 1870

[illegible]